

Οὕτως οἱ νέοι προτιμῶσι τὸν διὰ πνιγμοῦ, τὸν διὰ δηλητηρίου καὶ τὸν διὰ πυροβολισμοῦ ἐκούσιον θάνατον καὶ ὑπὸ τῶν ἐπαγγελμάτων δ' ἐπηρεάζεται ἡ ἐκλογή τῆς μεθόδου, καθ' ὅσον οἱ ἄνδρες ποιοῦνται κατὰ προτίμησιν χρῆσιν τῶν τῆς τέχνης αὐτῶν ὀργάνων πρὸς αυτοκτονίαν. Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιχρῆς, καθ' ὅσον οἱ δυστυχεῖς ἀποφεύγουσι τὸν πνιγμὸν κατὰ τοὺς ψυχροὺς τοῦ ἔτους μῆνας.

B.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἔλαβεν ἐκ Μινδχλάης παράδοξον δῶρον ἢ λάφυρον, σταλὲν αὐτῇ ὑπὸ τοῦ κατακτῆσαντος τὸ βασίλειον τῆς Βίρμας στρατηγοῦ Πρενδεργάστ. Εἶναι δὲ τοῦτο ἐπιχρῶσον χαλκοῦ τηλεβόλον μετὰ τοῦ ἐπιχρῶτου ἐπίσης ξυλίνου κιλλίβαντος αὐτοῦ, ὅπερ ὁ ἐκθροισθεὶς βασιλεὺς τῆς Βίρμας Θεῖδῳ εἶχεν ὡς ὄπλον καὶ ὡς μαντεῖον ἅμα. Ὅσακις ἐπρόκειτο νὰ κηρύξῃ πόλεμον, διέτασεν ὁ βασιλεὺς ἓνα ἱερεῖα νὰ ἐγχύσῃ γιάλην οἴνου εἰς τὸν σωλῆνα τοῦ τηλεβόλου· ἂν ὁ οἶνος ἔμενεν ἐν τῷ σωλῆνι ἦτο ἀσφαλῆς οἰωνὸς νίκης, ἂν ἐχύνετο κατὰ γῆς προσημῆνεν ἦτταν. Καὶ πρὸ τῆς τελευταίας ἐκστρατείας κατὰ τῶν Ἀγγλῶν, ἧτις ἐπήνεγκε τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ, λέγεται ὅτι ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς τῆς Βίρμας τὸ τηλεβόλον, καὶ ὅτι λίαν συνετώς ἐχρησμοδότησε τοῦτο καὶ μὴ ἐπιχειρήσῃ τὸν πόλεμον. Ἀλλ' ὑπέικων εἰς τὰς προτροπὰς τῆς μιτάγγλου συζύγου του παρήκουσε τὸ μαντεῖον καὶ ἀπώλεσε τὸν θρόνον.

Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Γεωγραφικῆς ἑταιρίας γενομένου λόγου περὶ τῶν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὠκεανῷ ρευμάτων καὶ περὶ τῆς ἐπηρείας αὐτῶν εἰς τὴν ναυτιλίαν, εἰς τῶν ἑταίρων ὑπέμνησε γεγονὸς μαζυροῦν ἀριθλόως τὴν ἐπῆρειαν ταύτην. Ἐν ἔτει 1731 ἀνάτιόν τι, φέρον φορτίον οἴνου, ἐκπλεῦσαν ἐκ Τενερίφης τῶν Καναρίων νήσων ὅπως μεταβῆ εἰς Πάλμκν, παρελκυσθὲν ὑπὸ τῶν ρευμάτων ἔφθασε μετὰ πολυήμερον διάπλουν εἰς λιμένα τινὰ τῶν Ἀντιλλῶν νήσων. Ἐπειδὴ ἡ προμήθεια τῶν ζωοτροφῶν μόνον διὰ πέντε ἢ ἕξ ἡμέρας ἐπῆρκει, τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τὸ πλήρωμα συνετηρήθη εἰς τὴν ζωὴν, πίνον οἶνον ἐκ τοῦ φορτίου. Τὸ γεγονός τοῦτο ἀποδεικνύει πρὸς τοὺς ἄλλους πιθανὴν τὴν γνώμην τῶν ὑποστηρίζοντων ὅτι κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους οἱ ἐν Λιθῶν Φοινίκας εἶχον ἀνακαλύψῃ τὴν Ἀμερικὴν καὶ συνδέσῃ ἐμπορικὰς σχέσεις πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς χώρας ταύτης.

Θάνατος τοῦ Γαμβέττα ἐξήχθη ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ καὶ παρεδόθη εἰς διακεκριμένους ἀνθρωπολόγους πρὸς μελέτην. Τὰ πορίσματα τῆς μελέτης ταύτης ἐδημοσιεύθησαν ἐσχάτως μόλις. Κατὰ ταῦτα τὸ βῆρος τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ Γαμβέττα ἦτο ἐλάχιστον, 1160 γραμμαρίων μόλις, ἦτοι 360 δράμικα περίπου. Οὐχ ἦτιον, ὡς παρετήρησεν ὁ καθηγητὴς Δυβάλ ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Ἀνθρωπολογικῆς ἑταιρίας τῆς 18 Μαρτίου, τὸ σχῆμα αὐτοῦ ἦτο ὠρσιον καὶ κωνικόν· ἄξιον δὲ σημειώσεως εἶναι ὅτι ὁ τρίτος με-

τωπιαῖος λοβὸς αὐτοῦ ἦν ἐκτάκτως ἀνεπτυγμένος· καὶ ἡ παρατήρησις αὕτη ἐπικυροῖ πᾶς τὴν γνώμην τοῦ ἀνθρωπολόγου Βροκά, ὅστις πρὸ πολλοῦ ὑπεστήριξεν ὅτι ὁ τρίτος μετωπιαῖος λοβὸς εἶναι ἡ ἕδρα τοῦ λόγου.

Ῥάπτριά τις γυναικείων ἐνδυμάτων τοῦ συρμῶ ἐν τῷ προαστείῳ Ἁγίου Γερμανοῦ τῶν Παρισίων ἐπένοησεν εὐφυῆς τέχνασμα, ὅπως κατστήσῃ γνωστὸν εἰς τὰς κυρίας τὸ ἔργαστήριόν της. Ἡ ὁδὸς ὅπου κεῖται τοῦτο εἶνε στενὴ, ἐν δὲ τῷ πεζοδρομίῳ αὐτῆς οὐδὲ δύο ἄνδρες δύνανται νὰ σταθῶσιν ἀνέτως· ἐτι δ' ὀλιγώτερον γυναικες· ὥστε οὐδεὶς ἴστατο πρὸ τῶν παραθῶρων τοῦ ἔργαστηρίου, ἵνα ἴδῃ τὰ ἐκτεθειμένα, ὅπερ οὐδόλως συνέφερον εἰς τὴν ῥάπτριαν. Ἀλλὰ πρό τινας χρόνους ὁσακις κυρία τις διήρχετο ἔμπροσθεν τοῦ ἔργαστηρίου ἠσθάνετο ὅτι κάτι τι ἐκράτει τὴν ἄκραν τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς· ἂν ἐπροχώρει, ἡ ἐσθῆς ἐσχιζέτο καὶ ἡ κυρία ἔδλεπεν ὅτι εἶχε καρζωθῆ ἀπὸ καμπύλον ἐξέχον καρφίον, ὅπερ ἦτο ἐμπεπηγμένον ὡς ἀγκιστρὸν ἐν τῷ τοίχῳ, καὶ δὲν ἐφάνετο ἂν δὲν προσεῖχε πολὺ ἡ διαβαίνουσα. Ἐν ᾧ δὲ ἡ κυρία ἴστατο πρὸς στιγμὴν, ἵνα ἀποσπάσῃ τὸ καρφίον, ἔτρεχε πρὸς αὐτὴν ἐν σπουδῇ μία τῶν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ γυναικῶν, καὶ τεθορυβημένη ἐξήτει μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης συγγνώμην, παρεκάλει δὲ τὴν ξένην νὰ εὐαρεστηθῇ· νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἔργαστήριον, ὅπως τῆς διορθώσῃ τὸ φόρεμα. Καὶ ἡ μὲν ῥάπτρια μετὰ πολλῆς δεξιότητος ἐπιδιόρθωνε τὴν ἐσθῆτα, ἀλλὰ ταῦτο χρόνος ἐτίθετο εἰς ἐνέργειαν τὸ τέχνασμα· διότι ἄλλαι γυναικες τοῦ ἔργαστηρίου ἐπεδεικνύον εἰς τὴν κυρίαν, ὅπως ἴδῃ ἂν τῇ ἀρέσκουσι, ταινίας, ἄνθη, τρίχαπτα, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅπερ ἐξήπλου ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἔφερον παντοειδῆς κομψοτάτους πῖλους, ἀνεστάτου τὰ συρτάκια, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐκινεῖτο ὅλον τὸ ἔργαστήριον, ὅπως εὐχαριστήσῃ τὴν παθοῦσαν. Ἐν ᾧ δ' ἐγίνοντο ταῦτα ἐκ τοῦ παρακειμένου δωματίου ἤκούοντο εὐκρινῶς αἱ διαταγαὶ τῆς διευθυντρίας, αἱ ὅποιαι ἦσαν τοιαῦτα περίπου: «Νὰ μὴ λησμονήσετε, πᾶς ἡ κυρία κόμησα θέλει τὸ φόρεμά της νὰ τῆς τὸ ὑπάγετε ἀπόψε!» ἢ «Ἄς ἔλθῃ μία νὰ ὑπάγῃ τὸ καπέλλον εἰς τὴν κυρίαν δούκισσαν!» ἢ «ἡ κυρία πριγκίπισσα παρήγγειλε δαντέλλας ἀπ' αὐτὸ τὸ εἶδος». Διορθομένου τοῦ φορέματος αὐτῆς, ἡ κυρία οὐδέποτε ἀπήρχετο μὲ κενὰς τὰς χεῖρας, ἀλλὰ πάντοτε ἠγόραζε κάτι τι ἐκ τῶν ἐπιδειχθέντων αὐτῇ, ἢ πῖλον, ἢ καλύπτρον, ἢ τρίχαπτα, ἢ κόσμημά τι. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ πωλούμενα ἦσαν ἀξιόλογα, ἐγίνετο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πελαῖτις καὶ ἔσπευδε νὰ συστήσῃ εἰς τὰς φίλας της τὸ κατάστημα, τὸ ὅποιον ἐνόμιζεν ὅτι ἀπροσοκῆτως ἀνεκάλυψε.

Ἐν ὀμίλῳ ἀξιωματικῶν γίνεται συζήτησις περὶ τῶν ἐπιφανῶν στρατηγῶν τῆς ἀρχαιότητος. Εἰς τούτων ἐπαινῆ τὴν στρατηγικὴν δεινότητά τοῦ Ξενοφῶντος.

«Αὐτὸ δὲν τὸ παραδέχομαι διόλου, παρατηρεῖ ἕτερος συνάδελφός του. Ἀδύκτον νὰ ἦτο καλὸς στρατηγὸς ἄνθρωπος ὅπου ἐκάθητο καὶ ἔγραφε διδακτικὰ βιβλία διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων!»